

Eneſte, jeg har at bemærke om denne Sætning, er alſaa, at det, hvorpaa det kommer an, er, om Folkethingets Flertal virkelig ogſaa er Folkets Flertal. I den Henſeende er det, at det ſaa ofte viſer ſig nødvendigt, at der appelleres til Folket, for at der derigjennem kan ſtilles en Fordring eller finde viſe Udtalelſer Sted, ſom kunne komme til at udøve en Indflydſe paa den Maade, hvorpaa Folkethingets Flertal optræder, og jeg tror, at vi ſelv have gjort denne Erfaring ved den ſidſte Op- løſning. Dette gjælder, naar der findes en Op- løſning Sted; men hvor meget Folkethingets Flertal end i Øvrigt har ifoleret ſig og ført ſit eget Liv, ſom det hedder, kan det dog ikke være aldeles upaavirkeligt udefra, medens Folkethinget ſidder, og jeg tror derfor, det kan ſiges, at det ſelv under en ſaadan forſat Virksomhed kan viſe ſig, at de Forſkjelligheder — for ikke at ſige Modſætninger — ſom ere tilſtede, kunne forandre ſig og tage ſig noget, og det ſkulde være beſynderligt, om man ikke maatte ſige, at dette nu har været Til- fældet her. Ganſke viſt er der Meget tilbage, og den Tilſtand, ſom har været tilſtede, og ſom maatte vil vedblive at være tilſtede i længere Tid, er ganſke ſikkert ikke nogen lyſtelig Tilſtand hver- ken for Regjeringen eller for Rigsdagen, men at den er utaalelig, ſom det ærede Medlem ſagde, ſynes mig at være for ſærkt et Udtryk. Man maa naturligviſ taale Meget og finde ſig i Me- get, og man kan ogſaa taale en hel Del, thi det hører nu engang med til den konſtitutionelle Re- gjeringsform, at man maa taale en Del Mere under den end under andre Regjeringsformer. Jeg tror alſaa, at den ene Tid kan være noget brøiere end den anden, men man kommer ingen Veie ved at ſige, at Tilſtanden er utaalelig, og man maa alſaa til Syvende og Sidſt ſe at komme ud af den. Jeg tror, man kan ſige, at der her har fundet en vis Udvikling Sted, og at dette allerbedſt kan oplyſes ved det, hvormed jeg nu vil ſlutte overfor det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem gjorde den retroſpektive Betragtning gjæl- dende med Henſyn til den omtalte Adreſſe, ſom han — hvad rimeligt er — har en ſær Forſkær- lighed for, at der den Gang var den ſamme Til- ſtand tilſtede ſom den, hvori vi nu befinde os, ſaa forekommer det mig oprigtigt talt, at det er uforſvarligt at ſige, at Tilſtanden den Gang var den ſamme ſom nu. Efter hvad der er udtalt, baade her og i det andet Thing, tør jeg paaftaa, at naar man ſpørger ſig ſelv, om der den Gang var Udſigt til at gennemføre en Finantslov ſom den nærværende — den er vel ikke gennemført endnu, men jeg tør dog ſige, at der er en høj Grad af Sandsynlighed for, at den vil blive gennemført og gennemført i rette Tid — tror jeg, man maa ſvare, at derſom Nogen da vilde have ſagt, at det laa i Situationen, at vi nu vilde være komne ſaa vidt, vilde han med Føie være bleven betragtet ſom højt ſangvinſt. Dette

er ſket af to Grunde, ſom jeg nu vil gjentage og ſlutte med, nemlig for det Førſte, fordi der ikke er nogen diametral Modſætning imellem Regjeringen og Flertallet og for det Andet, fordi Flertallet og hele Thinget er paavirkeligt af de Anſkuelſer, ſom gjøre ſig gjældende udenfor Thinget, ſom gjøre ſig gjældende i det andet Thing, hos Vælgerne og mange andre Steder. Det er dette, der har ledet til, at vi ere komne til det Reſultat med Henſyn til Finantsloven, ſom — det gjentager jeg — for 4 Maaneder ſiden maatte ſtaa ſom højt uſand- ſynligt, at vi vilde naae.

P. C. Olsen: Jeg vil kun tillade mig den korte Bemærkning, at der maa finde en Mis- forſtaaelse Sted med Henſyn til den megen Tale om Mindretallet. Jeg tror, at de ærede Herrer, der have talt om Mindretallet, have talt om Mindretallet i Finantsudvalget. Den høitærede Kirke miniſter ſyntes at være tilbøielig til at tro, at der var talt om Mindretallet her i Salen, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holſtein-Ledreborg) byggede endog allerede derpaa det Reſultat, at det nu var afgjort, at Mindretallet her i Salen vilde styrke Regje- ringen, men jeg maa erklære, at jeg ikke har givet Nogen Tilladelse til at tale paa mine Vegne, og jeg tror det ſamme er Tilfældet med mange Andre. De ærede Medlemmer af Finantsudvalgets Mindre- tal, der har talt, lige ſaa vel ſom det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Fre- derikſen) — jeg huſter ikke, om han er Medlem af Finantsudvalget — have talt paa deres egne Vegne, og jeg har ligeledes kun talt for mig ſelv. Det var kun denne lille Bemærkning, jeg vilde tillade mig at gjøre.

Scavenius: Jeg har ikke givet Anledning til nogen Art af Misforſtaaelse i ſaa Henſeende. Jeg vil tillade mig lige over for det ærede Medlem for Kjøben- havns Amts 5te Valgkreds (Holſtein-Ledreborg) at bemærke, at naar han udtaler en ſaadan Sæt- ning ſom den, han endte med, at ingen Regjering kan beſtaa, der befinder ſig i Modſætning, i vir- kelig Modſætning til dette Things Flertal, naar det ærede Medlem udtaler en ſaadan Sætning, vedkjender ſig den og betragter den ſom Noget, man bør og ſkal finde ſig i, ſaa er han nu af en fuldtændig forſkjellig Anſkuelse fra den, han havde for $\frac{1}{2}$ Aar ſiden. Det maa han imidler- tid om, det er Noget, der ikke vedkommer mig; men deraf følger ogſaa ganſke viſt, at hans Ud- talelſer ikke længere kunne betragtes ſom Andet eller Mere end ſom Udtalelſer, der komme fra et Medlem af Flertallet. Han har hidtil ſtaaet ſom et Medlem, der vel ſtøttede Flertallet i forſkjellige Retninger, men ſom dog ſtod aldeles uafhængigt af Flertallet, og førſt og fremmeſt upaavirket af Flertallets ſtatsretlige Theorier. Det er ikke læn- gere Tilfældet. Vi vide alſaa, hvad vi have at